

УДК 351.74-005.57

DOI: 10.31733/15-03-2024/2/661-662

Ксенія ВІНОГРАДОВА

курсант ННІ права та підготовки
фахівців для підрозділів
Національної поліції

Артем ПЛАХОТНИЙ

старший викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

КОМУНІКАЦІЯ ПРАЦІВНИКІВ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ З ГРОМАДЯНАМИ

У 2015 році, після реформації в Національній поліції було розпочато створення нормативної бази, щоб діяльність поліції в Україні відповідала міжнародним стандартам.

Одним із ключових аспектів ефективної правоохоронної діяльності є комунікація між поліцейськими та громадянами. Метою комунікації є налагодження взаємодії та довіри, а також роз'яснення чинних нормативних актів.

Таким чином, для досягнення цієї мети, Міністерством внутрішніх справ України було видано наказ №1179 «Про затвердження Правил етичної поведінки поліцейських» [1]. Цим наказом врегульовуються питання щодо правил поведінки поліцейського, а також сприянню посиленню авторитету та довіри громадян до поліції. Окрім наказу, у статті 11 Закону України «Про Національну поліцію» зазначено про співпрацю з населенням на засадах партнерства [2].

Для поліцейського комунікація з різними верствами суспільства звичайна справа, але це може викликати труднощі. Діяльність поліції здебільшого публічна, тому для підтримання авторитету, необхідно володіти багатьма навичками і діяти відповідно до чинного законодавства. Поліцейський повинен уважно слухати, а головне чути; відповідати чітко і зрозуміло; уникати конфлікту; також важливе вміння об'єктивної оцінки та аналізу отриманої інформації. Ось деякі ключові аспекти тактики комунікації поліцейських, які підсумують загальні вказані навички:

1. *Об'єктивність*: Поліцейські повинні залишатися об'єктивними та неупередженими під час спілкування з громадянами.

2. *Ефективне спілкування*: Вміння вислухати іншу людину, зрозуміти її позицію та відповідно реагувати на ситуацію є важливими навичками для поліцейських.

3. *Толерантність*: Поліцейські повинні бути толерантними до різних культур, поглядів та позицій громадян.

4. *Партнерство*: Спілкування з громадянами повинно базуватися на партнерських відносинах, де поліцейські та громадяни спільно працюють над вирішенням проблем.

5. *Результативність*: Поліцейські повинні досягати позитивних результатів у вирішенні конфліктів та ситуацій.

Щодо психологічних навичок, зазначимо, що мова є своєрідним засобом маніпуляції, способом зміни свідомості людини. Вміле застосування такого впливу призводить до прихованого породження в іншій людині намірів, які не співпадають з її актуально існуючими бажаннями [3]. Маніпуляція не є таємною тактикою впливу, тож слід бути уважним, адже вона може бути застосована і до поліцейського.

Розглядаючи проблематику питання комунікації людей з правоохоронними органами потрібно розуміти, що, коли люди спілкуються з поліцією, в них є дві типові реакції: вони або бояться поліцію, або починають агресивно поводитися, намагаючись показати, що вони неабияк обізнані в галузі права. В регіонах ситуація така, що ми маємо низьку свідомість громадян. Люди не зовсім розуміють ні функції поліції, ні для чого поліція існує. Розуміння цих речей робить процес вирішення проблем ґрунтовнішим.

Тематика комунікації правоохоронних органів також зачіпляє її застосування і між колегами, що також є невід'ємною частиною професії. Саме ділове спілкування є необхідним для отримання інформації, і що не менш важливо, воно регулює офіційні

стосунки. Розглядаючи питання якості комунікативного процесу, можна стверджувати, що вона прямо залежить від рівня мовленнєвої компетенції поліцейського. Мовленнєва професійна компетенція означає володіння способами формування і формулювання думок за допомогою мови під час фахового спілкування [4]. Володіння професійною мовою проявляється не тільки в усній формі, а й у письмовій. Мовна компетенція також включає і ефективне спілкування іноземною мовою.

Комунікація – це фундамент будь-якої діяльності поліцейського, тому освіта і тренування у галузі комунікативної тактики є необхідними для покращення їхніх професійних навичок та взаємодії з громадою [5].

Отже, діяльність поліції здебільшого побудована на спілкуванні з різними членами суспільства. Існують принципи і тактики комунікації, якими необхідно володіти поліцейському для ефективної роботи. Але бувають різні ситуації, тож постійна праця над собою, покращення вже набутих навичок має бути звичкою, і тоді робота з людьми не буде здаватися складною і нестерпною, а буде сприяти досягненню поставленої мети.

1. Наказ МВС №1179 від 09.11.2016 «Про затвердження Правил етичної поведінки поліцейських» URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1576-16#Text>

2. Про національну поліцію : Закон України від 02.07. 2015 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#n51>

3. Крашеніннікова Т.В. Комунікативна компетенція працівника національної поліції: навч. посіб. Дніпро: ДДУВС, 2017. 106 с.

4. Смоліна С. В. Методика формування іншомовної лексичної компетенції. *Іноземні мови*. 2010. № 4 (64). С. 16–23.

5. Зікряч Денис Олександрович; Плахотний, Артем Павлович. Роль ефективності комунікаційної тактики в поліцейській роботі: Вплив та переваги. In: The 6 th International scientific and practical conference “Modern problems of science, education and society”(August 14-16, 2023) SPC “Sci-conf. com. ua”, Kyiv, Ukraine. 2023. 671 p. 2023. p. 597.

УДК 351.74-005.57

DOI: 10.31733/15-03-2024/2/662-663

Денис ВОЛЯНЮК

курсант ННІ права та підготовки
фахівців для підрозділів
Національної поліції

Катерина КОРОЛЬ

викладач кафедри
тактико-спеціальної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОСОБИСТОЇ БЕЗПЕКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

Для ефективного забезпечення професійно-прикладної підготовки особового складу та майбутніх співробітників Національної поліції, ключовим фактором у проведенні реформ у системі навчання та удосконалення загальної системи є необхідність особливої уваги до вступних та випускних іспитів з фізичної та спеціальної підготовленості правоохоронців [1].

Особиста безпека залежить від характеру професійної діяльності, рівня захищеності працівника, наявності спеціальних матеріально-технічних та управлінських заходів, фізичної та професійної підготовки працівника, ефективності заходів, що призначені для забезпечення особистої безпеки у процесі виконання професійних обов'язків або у ситуаціях, пов'язаних з професійною діяльністю [2].

Наразі проблема професійного відбору молоді, яка вступає до ЗВО зі специфічними умовами навчання, ще майже не досліджувалася у широкому аспекті, і методику її вивчення необхідно вдосконалити, враховуючи вимоги сучасності. Аналіз практики в органах Національної поліції показує, що успішність засвоєння бойових прийомів єдиноборств